

uden mine Ændringer, at Gennemgangen til Arbejdsløshedsunderstøttelsen bliver gjort obligatorisk gennem Arbejdsanvisningen. Ogsaa rent forretningsmæssigt er der noget urimeligt i, at man understøtter sine Konkurrenter. Man vil dog sjældent i nogen forretningsmæssig Virksomhed ligefrem understøtte sine Konkurrenter. Og det, der her finder Sted, er, at de offentlige Arbejdsanvisningskontorer, som vi ønsker oprettet af Stat eller Kommune, altsaa af det offentlige, samtidig understøtter den private konkurrerende Virksomhed. Men for at kunne unddrage den private konkurrerende Virksomhed Støtte er det nødvendigt, at Arbejdsanvisningen bliver gjort effektiv. Jeg mener, man maa gøre det mere, end den højtærede Minister foreslaar i § 8, og det sker ved at gøre Arbejdsanvisningen obligatorisk. Saa er den saa effektiv, at vi uden at gøre nogen Skade kan ophøre med at understøtte Arbejdsanvisningen fra de faglige Kontorer, altsaa den, der er i Fagforeningernes Hænder. Saaledes som § 8 nu er affattet, er den noget svævende — det kendetegner for Resten de fleste Kompromisser, at de er noget svævende, idet man gerne vil sige lidt til begge Sider.

Den Dobbeltthed for Eks., at Arbejdsløshedskasserne skal tilstille Arbejdsanvisningskontoret en Fortegnelse over dem, der oppebærer Arbejdsløshedsunderstøttelse, med en Angivelse af de paagældendes Navn og Bopæl, foruden at de skal tilstille Arbejdsanvisningskontoret en tilsvarende Fortegnelse over arbejdsløse Medlemmer, som ikke oppebærer Arbejdsløshedsunderstøttelse, er unødvendig. En af Delene er nok, og da særlig det sidste, det, som gøres frivilligt, det er det væsentlige, fordi det drejer sig der foruden om andre Ting ogsaa om, at Arbejdsanvisningskontoret bliver klart over og faar Materiale til at se, hvem der ikke er arbejdsvillige. Det har sin store Betydning, at Arbejdsanvisningskontoret er klart over og faar Materiale til at se, hvem der ikke er arbejdsvillige. Det har sin store Betydning, at Arbejdsanvisningskontoret er klart over, hvem der er arbejdsvillige, det er ikke dem, man vil støtte, det er dem, der slæbes med. Ganske vist er det en Ulempe ved hele Institutionen, at man netop maa slæbe dem med, men det har sin Betydning, at Arbejdsanvisningskontoret ved, at det ikke nytter at give den Mand Anvisning paa Arbejde, for det varer kun 3 Dage, saa er han arbejdsløs igen. Altsaa det væsentlige for Arbejdsanvisningskontoret er at faa at vide, hvem der er arbejdsvillige.

Det sidste Punktum af første Stykke af § 8 foreslaar jeg skal falde bort. Der staar nemlig saaledes: „I Tilfælde af, at der af en Arbejdsløshedskasses Bestyrelse anvises Arbejde til et af de paa nævnte Fortegnelse opførte Medlemmer, skal der gives vedkommende Arbejdsanvisningskontor Meddelelse herom.“ Det følger af Sammenhængen med mit Ændringsforslag, at dette falder bort, da Arbejdsløshedskassernes Anvisning ikke hører med ind under Lovgivningen. Men desuden er det for Resten heller ikke, selv om man ikke gaar til mine Ændringer, nødvendigt at have den Bestemmelse, thi det følger af sig selv, at de Folk, der har Arbejde, søger ikke Arbejde gennem Anvisningskontoret. Vi kommer saa til 2det Stykke af § 8, der lyder saaledes: „De paagældende Arbejdsløshedskasser er tillige pligtige til paa anden Maade at yde de anerkendte Arbejdsanvisningskontorer Bistand ved Anvisningen efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse.“ Det forekommer mig at være overflødig. Det ligger altid i Ministerens Haand at sørge for, at de Institutioner, han har under sig, arbejder sammen. Det er altsaa ikke nødvendigt at skrive det, men det er ogsaa af den Slags Ting, der hører med til Kompromisser, at der skal staa lidt pæne Ord om det, som bør finde Sted, og som er givet af sig selv. Men det viser ogsaa i nogen Grad i forkert Retning, thi det er ikke Arbejdsanvisningskontorerne, der skal have Bistand af Arbejdsløshedskasserne, men det er Arbejdsløshedskasserne, der skal have Bistand af Arbejdsanvisningskontorerne. Der burde have staaet lige det omvendte, men jeg forstaar godt Hensigten dermed, og da den højtærede Minister sætter saa uhyre Pris paa dette, som jeg ved mine oprindelige Ændringsforslag havde foreslaaet taget bort, har jeg ladet være med at foreslaa det ved mine endelige Ændringsforslag.

Dernæst kommer det Stykke: „Indenrigsministeren kan, naar Omstændighederne taler derfor, efter Indstilling fra Arbejdsanvisningsdirektøren undtagelsesvis tillade, at der for enkelte Arbejdsløshedskassers Vedkommende foretages Afvigelser med Hensyn til Indsendelsen af de i 1ste Stykke omhandlede Fortegnelser.“ Det forekommer mig, at det er endnu mere overflødig. Det har nemlig kun det ene for Øje efter den højtærede Ministers Udtalelser, at de store Arbejdsløshedskasser ikke kan indsende disse lange Lister hver